

مه غوسه كبره

له ابو هريره - رضي الله عنه - خه روايت دى چې: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبُ» فَرَدَّدَ مَرَّاتًا قَالَ: «لَا تَغْضَبُ». يو سري رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وويل چې وصيت راته "وكره، هغه وفرمايل: « مه غوسه كبره » هغه خو ځله تکرار كړه، وبې فرمايل: "مه غوسه كبره [صحيح] [بخاري روايت كړى دى]

يو صحابي - رضی الله عنه - له رسول الله صلى الله عليه وسلم خه وغوښتل چې هغه ته د داسې يو څه لارښوونه وكړي چې گټه ورته رسوي، نو هغه ته يې امر وكړ چې غصه مه كوه، يعنې له هغو اسبابو څخه ځان وساته چې د غصې لامل گرځي، او دا چې د غوصې پر مهال ځان كنترول كړي، او په وژلو، وهلو، سپكاوي او داسې نورو سره دې خپل قهر ته دوام نه وركوي. سري په تكراري ډول د وصيت غوښتنه وكړه، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته "په وصيت كې له "غصه مه كوه". څخه څه اضافه نه كړل.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4709>

